

της ατμοπλοΐας του Έθνους, περσσημοφορηθείς, δὲν ἀμφιδάλομεν, καὶ κατόπιν γενόμενος προσφιλὴς συνεταῖρος τοῦ πρωθυπουργοῦ, ἐπίδοθείς, καὶ πάλιν πρὸς βελτίωσιν τῶν πόρων τοῦ Έθνους, εἰς τὴν γεωργίαν καὶ ἀγοράσας τὸ μέγα κτήμα τῆς Καστανιωτίσης ἐν Εὐβοίᾳ ἐκ συμφώνου μετὰ τοῦ ῥηθέντος, ὑπόδειγμα γενόμενος τῆς ἀφοσιώσεως τοῦ χρηστοῦ πολίτου εἰς χρήσιμα ἔργα, εἷς τοιοῦτος ἀνὴρ, πρότυπον τῶν συνήθως ἐν Ἑλλάδι ἀπὸ τινος ὑμνουμένον, δι' ὃν τοῦλάχιστον δέκα διαφοράκια θὰ ἔγραψεν ἐκάστη ἐφημερίς δικασκλίπζουσα ἐπὶ κελῷ τὸ ὄνομά του, — συνελήθη τέλος προχθὲς καὶ ἀπήχθη εἰς τὰς φυλακὰς κατηγορούμενος ἐπὶ περσχηρᾶς καὶ κυκλοφορῆς γραμματοσθήμου χιλιάδων δραχμῶν. Τυτοχρόνως ἀποκαλύπτεται διὰ μιᾶς ἔλλειμμα ἐκκτοντάδων χιλιάδων δραχμῶν εἰς τὸ ταμεῖον Θηβῶν, ὅπου ἦν διωρισμένος, καὶ συλλαμβάνεται καὶ ὁ δικάδοχος του ἐν Θήβαις, ὅστις τῇ ἐνεργείᾳ του καὶ τῇ ἐπιρροῇ τῶν πρὸς τὸν πρωθυπουργὸν σχέσεών του, κατὰ τὴν Παλιγγεσίαν, διωρίσθη, ἐπὶ τῷ ὄρω νὰ ὑπογράψῃ, ὅτι περὶ λαβε τὸ ταμεῖον ἄνευ ἐλλείμματος! Συγχρόνως συλλαμβάνεται ἕτερος τυχίης τοῦ κράτους ἐν Χαλκίδι, καὶ ἄμα ἀπολύονται τηλεγραφικῶς δύο ἕτεροι, ἴν' ἀντακρίθωσιν ὡς ἐνοχοποιούμενοι καὶ αὐτοί. Ἐνταῦμα συλλήψεως ἐκδίδεται κατὰ ἀξιωματικοῦ τῆς Χωροφυλακῆς, φρουροῦ τῆς τῆς ἀσφαλείας τοῦ κράτους καὶ τῶν πολιτῶν, καὶ ἀδελφοῦ τοῦ ταμίου Βελέντζα. Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἀπάγονται εἰς τὴν ἀνάκρισιν καὶ ἐκεῖθεν δι' ἐντάλματος φυλακίσεως εἰς τὰς φυλακὰς δύο νέοι σπουδάζοντες τὰς καλὰς τέχνας ἐν τῷ Πολυτεχνείῳ, υἱοὶ τῶν ῥηθέντων ταμιῶν. Εἰς γενεὰς βόσκει τὸ ἔγκλημα καὶ εἰς υἱοὺς υἱῶν. Καὶ τὸ βλέπετε ἀπορρέον ἀπὸ πάσης κορυφῆς, πάσης τάξεως ἐκ τῶν ἀποτελουσῶν ἀκριβῶς τὰ θεμέλια τῆς νομιμότητος, τῆς διοικήσεως, τῆς κοινωνικῆς ἀσφαλείας, τῆς τιμῆς τοῦ κράτους! Καὶ εἰς ἐπίστεψιν τῆς εἰκόνας ταύτης, ἡ Τουρκία διὰ νὰ δώτῃ λωρίδα τινὰ Θεσσαλικῆς θέτει ὄρους μεθερμηνησομένους εἰς τὴν καθομιλουμένην, ὅτι ἐννοεῖ οἱ ἡμίτεροι τῶν Ἑλλήνων νὰ γίνουσι, εἰ δυνατόν, τοῦροι ὑπήκοοι, νὰ διοικῆται αὐτὴ πᾶν ὅτι ἀφορᾷ τὸν πλοῦτον τῶν περσχωρομένων μερῶν, νὰ κατὰργηθῇ ἐν μέρει τοῦλάχιστον τὸ Σύνταγμα ἐν Ἑλλάδι καὶ νὰ μὴ γίνεταί στρατολογικὸν πέρην τοῦ ἰσθμοῦ τῆς Κορίνθου, βεβαίως ὄντος ὅτι αἱ ἐξικρέσεις καὶ τὰ πελοποννησιακὰ μέτρα τὸ αὐτὸ θὰ φέρωσιν ἀποτελέσμα καὶ ἐντεῦθεν τοῦ Κόλπου. Ἐν ἄλλοις λόγοις κηρύττει, ὅτι οὐδέμιν ἐμπιστοσύνην ἔχει νὰ ὑποβάλῃ οὐδ' ἓνα τῶν μέχρι τοῦδε ὑπηκόων τῆς εἰς τοὺς νόμους κράτους, ἐν ᾧ τόσκι βρωμερὰ ὑπόνομοι ἐκρήγγοντι ἀποκαλύπτουσι τὴν κοπρίαν τόσου ἐγκλήματος, τόσης ἰδιοτελείας, τόσης κίτχυνης τὴν δυσωδίαν, ἀκριβῶς τὰς ἡμέρας καθ' ἃς πρόκειται περὶ ἐπεκτάσεως τῶν ὁρίων τοῦ κράτους αὐτοῦ καὶ τῆς εὐεργετικῆς δῆθεν ἐπιδράσεως τοῦ εὐρωπαικοῦ πολιτεύματος του, τῆς ἠθικῆς προόδου καὶ ὑλικῆς εὐημερίας. Τί ἀπορεῖτε πλέον, ἂν ὁ Κουμουνδοῦρος δέχεται ὅλους τοὺς ὄρους τούτους καὶ κερδοκεῖ τὸ μικρὸν μέρος τῆς Θεσσαλικῆς ὡς θρίαμβον πολιτικόν, καὶ μ' ὄλην τὴν διάθεσιν νὰ ἀφομοιώσῃ

τὴν Ἑλλάδα πρὸς τὴν Τουρκίαν; Δὲν εἶναι κέρδος μέγα; Ἴδου ἡ θλιβερὰ εἰκὼν τῶν πραγμάτων, ἣν εἶχεν ἄθυμος ὁ Ἄσμοδαῖος ὑπ' ὄψιν του καθ' ὄλην τὴν τελευταίαν ἑβδομάδα καὶ ἦν οὐδ' ἡ ἀνακλήρως τοῦ κλεινοῦ Μπούμπουλη εἰς Θεμιστοκλέα ἠδυνήθη νὰ φειδύνη μικρὸν καὶ νὰ συγκεράσῃ μετ' ἐλαχίστης εὐθυμίας. Ἴδου ὅποιος ἀνοθεύμας πολιτικῶν ὠρχίων ἀποτελεσμάτων προσφέρει τῷ τυχλιπῶρω κοινῷ τῆς Ἑλλάδος ὁ Μάιος τοῦ ἐνδόξου κουμουνδοουρικοῦ ἔτους 1881.

ΔΙΑΒΟΛΟΣΚΟΡΓΙΣΜΑΤΑ

Ἐὰν πιστεύσωμεν τὴν πολύμητιν Ὀραν, ἡ ὑπὸ τοῦ κ. Κουμουνδοῦρου κατὰστροφή τῶν προαιωνίων πόθων τοιαύτην περὶ ἡγεγεν ἐπικνᾶστας φυσιολογικὴν εἰς τὸν σιδηροῦν ἠγέτην (κατὰ τὸ σιδηροῦς δούξ Οὐέλιγκτων καὶ σιδηροῦς βρωῶνος Ρικᾶζολης), ὥστε μετέτρεψεν αὐτὸν εἰς αἰσθηματικὴν περθένον, ἀναγινώσκουσαν ἐπιστολὰς καὶ αἰσθηνομένην δάκρυα εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ ἐρόθημα εἰς τὰς παρειὰς!! (Ὁρκ Ὀραν, ἀριθ. 55, σελ. 2). Ἀκόμα τί θὰ ἀκούσωμεν!

Ἐὰν ὁ μεγάλωνυμος ποιητὴς τοῦ Ἄδρ Ζουὰν καὶ ἀμειλικτος τῆς νεκρολόγου δασκαλοσύνης σκυρτιστῆς ἐγνώριζεν, ὅτι ἡ Ἑλλάς, ὑπὲρ ἧς ἦλθε ν' ἀγωνισθῇ, αὐτὴν μόνην ἀγκυπῆσας, ἀφοῦ ἐμίσησε τὸν κόσμον ὅλον, ἐὰν ἐγνώριζεν ὁ τῶν ὑψηλοτέρων σφαιρῶν περοδίτης ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ὁ ἐν τῇ ιδέᾳ τῆς Ἑλλάδος ἀναγεννωμένης ἐπικνευρῶν τὸ ὄνειρον τῶν ἀνωτέρων κόσμων εἰς οὓς ἀνήκεν, ἐὰν ἐγνώριζεν, ὅτι ἡ Ἑλλάς αὐτὴ θ' ἀποκαθίστατο γῆ Βελεντζῶν καὶ σχολαστικισμοῦ, ὥστε καὶ ἐπὶ τοῦ μνημείου του κατὰ προτίμησιν νὰ ἐγγραχθῇ μίαν ἡμέραν θεματογραφία ἀρχαῖα ἐλληνικῆς στιχογραφίας ἐν γλώσσῃ νεκρᾷ καὶ ἀκαταλήπτῳ τοῖς πολλοῖς, βεβαίως θὰ προὔτιμα νὰ συντελέσῃ εἰς περὶ τῆς δουλείας τῆς, ὅτε τοῦλάχιστον δὲν εἶχε τόσον θράσος ἡ κωμικὴ ἀξίωσις αὐτῆ νὰ καλύπτωμεν τὴν φιλᾶκρην μας διὰ κόμης νεκρῶν, τὴν ἀμουσίαν καὶ ἀμειθειάν μας δι' ἀποθηκωμένων λέξεων.

Ἀναγινώσκοντες καθ' ἐκάστην εἰς τὰς ἐφημερίδας, ὅτι ἐκομίσθησεν, νῦν μὲν διὰ τούτου, νῦν δὲ δι' ἐκείνου τοῦ ατμοπλοίου πάτης ἐθνικότητος, ἄλλοτε πολεμοφόδι καὶ ἄλλοτε κτήνη καὶ πάλιν κισώτικα καὶ ἐκ νέου ὄπλα καὶ ἐνδύματα καὶ πᾶσα ἡ λοιπὴ προμήθεια, κινούμεθα ἐκ περιεργίας νὰ ἐρωτήσωμεν: Πότε τέλος πάντων θὰ λήξῃ τὸ ἐμπόριον τοῦτο τῆς moutarde après dîner, ἀφοῦ δὲ καὶ ἀληθῶς περὶ οὐδενὸς ἄλλου ἐπρόκειτο εἰμὴ περὶ τοῦ φαγῆν τὰ μιλλιούνα;